

آدولف ساکس؛ زاده شهر دینان (به فرانسوی: Dinant) در بلژیک است. او می‌خواست گروهی از آلات موسیقی را خلق کند که قدرتمندترین و بهترین سازهای بادی باشند. آدلف ساکس، ساکسیفون را در تاریخ ۲۸ژوئن سال ۱۸۴۶ در دو گروه که هر کدام شامل هفت ساز می‌شد به ثبت رساند. هر گروه شامل سازهایی در ابعاد مختلف قابل حمل بود.

ساکسیفون جزو سازهای بادی چوبی تک‌زبانه است.

ساکسیفون انواعی مانند ساکسیفون سوپرانو، ساکسیفون آلتو و ساکسیفون تنور دارد، که تفاوت آن‌ها در دامنه صدایی آن‌هاست. اگرچه این ساز در اصل برای ارکستر و دسته موزیک نظامی تهیه شد، ولی امروزه بیشتر در موسیقی جاز و مردم‌پسند به کار می‌رود.

ویژگی

این ساز جزو سازهای انتقالی است.

این ساز از خانواده کلارینت‌ها بوده و جنس آن از فلز است.

ساکسیفون جزو سازهای ارکستر سمفونیک نیست.

تاریخچه

ساکسیفون توسط آدولف ساکس، سازنده آلت موسیقی و فلوت‌زن و کلارینت‌نواز اهل بلژیک توسعه داده شد. او در بلژیک به دنیا آمد و در سال ۱۸۴۲ به پاریس نقل مکان کرد تا حرفه موسیقی‌اش را پی بگیرد. پیش از کار بر روی ساکسیفون، روی کلارینت‌باس بهبودهایی برای آکوستیک و کلیدها ایجاد کرد و همچنین محدوده صدای پایین را گسترده‌تر کرد.

آدلف ساکس سازی را با یک قمیش مشابه کلارینت و یک بدنه برنجی و برخی خصوصیات آکوستیک شبیه هورن و کلارینت خلق کرد. با ساخت ساکسیفون در اندازه‌های مختلف در اوایل دهه ۱۸۴۰، ساکس از ۲۸ژوئن ۱۸۴۶ به مدت ۱۵سال انحصار این محصول را به دست آورد. در سال ۱۸۶۶ قرارداد ساکس تمام شد. سپس، ساکسیفون‌نوازان زیادی به همراه تولیدکننده‌های ساز، به‌نوبه خود طراحی‌ها و کارهای کلیدها را بهبود بخشیدند.

اختراع ساکسیفون

آدولف ساکس؛ مخترع ساکسیفون

در قرن بیستم، که جاز و بلوز به موسیقی اول غرب تبدیل می‌شد، ساکسیفون هم جایگاه خود را پیدا کرد. در ساکسیفون هم، مانند دیگر سازهای بادی، بین تکنیک و تنفس تأثیر مستقیمی وجود دارد. بیشتر طرفداران ساکسیفون هم سیاه‌پوستان بودند که به پُر‌تنفس بودن شهرت دارند و یکی‌یکی جادویی جدید به صدای آن اضافه می‌کردند و نامشان را در تاریخ نوازندگان ساکسیفون جاودانه کردند؛ مثل چارلی پارکر.

در اواخر دهه ۱۹۶۰، موسیقی راک همه‌گیر شد و همچنین ده‌ها شاخه از آن منشعب شد و از مهم‌ترین این سبک‌ها، سبک ژرمن راک بود که گیتار در آن کم‌رنگ شد و اساس آن بر گیتار بیس و کیبورد بود؛ پس نیازمندسازی شد که سولوهای وحشی را به موسیقی‌اش تزریق کند و این ساکسیفون بود که می‌توانست این نیاز را برطرف سازد.

ریک دیویس و راجر هادسون در قطعه‌های «آهنگ منطقی» و «حالا ترکم مکن»، سولوهای ساکس را وارد کردند و گروه «سوپر ترمپ» را به اوج رساندند. این‌گونه بود که در دهه ۱۹۷۰، ساکسیفون ریک دیویس طرفداران زیادی پیدا کرد و رقیب جدی فلوت ایان اندرسون از «جترتول» شد که عالی‌ترین نمونه‌های استفاده از سازهای بادی در موسیقی راک بودند.

دیک پری، نوازنده دوره‌گردی بود که در کالج باراجر واترز و سید برت هم کلاس بود. وقتی توسط دوستان قدیمی‌اش به استودیوی «ابی رود» پای گذاشت، نقشی انکارناپذیر در شاهکار جاودانه پینک فلوید در آلبوم «نیمه تاریک ماه» بازی کرد.

زمان که می‌خواهید به‌راحتی با آن تمرین کنید. با داشتن پایه، سریع‌تر می‌توانید در ساکسیفون پیشرفت کنید.

۴- آوانویسی کنید.

آیامی‌خواهید کاری انجام دهید که ۱۰۰درصد تضمین می‌کند در نواختن ساکسیفون پیشرفت می‌کنید؟ آهنگ یک نوازنده معروف را آوانویسی و تک‌نوازی کنید. وقتی نام نت‌هایی که نوازنده ساکسیفون از آن‌ها استفاده می‌کند را بنویسید، ما آن‌ها را از دنیای شنیداری وارد صفحه کاغذ می‌کنیم. از نوتی که می‌شناسید شروع کنید و اگر تشخیص دادید چه نتی استفاده شده است، آن‌ها را روی برگه بنویسید. ما پیشنهاد می‌کنیم که از یک نت ساده‌تر شروع کنید و وقتی تجربه آوانویسی را کسب کردید سراغ نت‌های سخت‌تر و پیچیده‌تر بروید.

۵- آهنگ را جابه‌جا کنید.

موقعیت آهنگ را تغییر دهید. تصور کنید که شما در حال خواندن سرود ملی هستید، همین‌طور که در حال خواندن هستید بعضی نت‌های بالا برای شما بسیار بالاست که نمی‌توانید به آن برسید. ممکن است ترجیح دهید آهنگ را دوباره بخوانید اما این بار با نت پایین‌تری نسبت به قبل آغاز می‌کنید. این کار را می‌توانیم در نواختن ساکسیفون هم انجام دهیم که یک تمرین فوق‌العاده است و مهارت‌های موسیقی شما را بهبود می‌بخشد. لازم نیست که تمام تن‌ها را بنوازید، فقط نت‌های ابتدایی یا یک عبارت کوتاه را بنزنید. از یک تن ساده مثل summertime شروع کنید واگر توانستید اولین عبارت را بنوازید، نت‌های مشکل‌تر را شروع کنید.

۶- یک کاور برای ساکسیفون‌تان بخرید.

بردن ساکسیفون به مکان‌های دیگر کار زیبایی است. می‌توانید

آن را به خانه دوستانتان یا به یک مکان زیبا در طبیعت ببرید. حتی می‌توانید آن را در تعطیلات با خود ببرید! اما به‌دلیل اندازه

بسیار بزرگ و جابه‌جایی سخت، ممکن است بردن آن به یک مکان دیگر پیشنهاد غیر معمولی باشد. راه‌حل این است که یک جعبه برای ساکسیفون‌تان بخرید. آن‌ها محکم، سبک و بادوام هستند و اندازه کوچک‌تری نسبت به ساکسیفون‌های

مربعی کلاسیک دارند. بعضی از آن‌ها همچنین دارای بندهایی هستند که می‌توان مانند کوله‌پشتی آن‌ها را پوشید و بنابراین

حمل‌شان آسان‌تر می‌شود.

۷- آهسته و پیوسته تمرین کنید.

تن‌هایی وجود دارند که تمرین کم ولی پیوسته آن‌ها نتایج بهتری از تمرین طولانی مدت با دفعات کم دارد. به‌شخصه معتقدم که بخشی از یک نوازندگی خوب، به تمرین منظم و پیوسته -حتی ۱۰دقیقه در روز- بستگی دارد. همچنین تمرین منظم باعث عادت در شما می‌شود و اگر برای مدتی ساکسیفون نزنید احساسی در شما ایجاد می‌شود که دوباره به سراغ ساکسیفون‌تان بروید. تمرین کوتاه و پیوسته همچنین مانع خستگی شما می‌شود، اما اگر فقط برای یک بار در هفته این کار را انجام دهید، به یاد آوردن این که دفعه قبل چه چیزی تمرین کرده‌اید برایتان سخت‌تر خواهد بود. پس روزی چند دقیقه

تمرین کنید، پس از آن قطعاً پیشرفت خواهید کرد.

۸- یک یار(همکار) داشته باشید.

در زندگی داشتن افرادی که علایق مشابهی با شما دارند و به پیشرفت‌تان کمک می‌کنند، بسیار اهمیت دارد. اگر شما

نگاهی به ویژگی‌های ساز ساکسیفون

متمدن و مردم‌پسند

گروه موسیقی

گزارش

ساکسیفون (به فرانسوی ساکسوفون:

saxophone) یکی از سازهای بادی

است که معمولاً از جنس برنج است

و یک قمیش مشابه قمیش کلارینت

دارد. مشابه کلارینت، ساکسیفون نیز

سوراخ‌هایی دارد که نوازنده از طریق

مکانیزم کلیدی آن‌ها را می‌بندد. وقتی

که نوازنده کلیدی را فشار می‌دهد یا

کلید را رها می‌کند، به ترتیب صفحه‌ای

روی سوراخ‌ها قرار می‌گیرد یا صفحه

از روی سوراخ برداشته می‌شود. این

ساز را آدولف ساکس در دهه ۱۸۴۰

اختراع کرد و به نام او «ساکسیفون»

نام گرفت. در این گزارش به برخی از

ویژگی‌های این ساز خواهیم پرداخت.

نوازندگان ساکسیفون یا موزیسین‌هایی پیدا کنید و تجارب‌تان را در اختیار آن‌ها بگذارید، تجربه موسیقی برای شما بسیار لذت‌بخش‌تر از زمانی است که تنها باشید. برای پیدا کردن افرادی که علایق مشابه با شما دارند می‌توانید به گروه‌های محلی بروید.

۹- در یک محیط الهام‌بخش بنوازید.

داشتن یک تمرین بی‌سروصدا در آشپزخانه به‌دلیل این‌که نمی‌خواهید همسایه‌ها را اذیت کنید، یک محیط الهام‌بخش و فضای آزاد برای پیشرفت نیست. البته تمرین کردن در هر جا بهتر از تمرین نکردن است اما تمرین در یک محیط الهام‌بخش، بعد روان‌شناسی بی‌نظیری به‌وجود می‌آورد. مکان‌های عالی برای نوازندگی عبارت‌اند از: ساحل، کوه، نزدیک رودخانه، جنگل و…. حتی نوازندگی نزدیک پنجره‌ای که منظره زیبایی دارد، تفاوت بزرگی ایجاد می‌کند. حسی که شما در این مکان‌ها دارید بسیار فوق‌العاده است و روح شما را ارتقا می‌بخشد. نوازنده ساکسیفون معروف Sonny Rollins ساعت‌های زیادی در روز برای سه سال در پل بروکلین در نیویورک، تمرین می‌کرد چون باعث آزار دیگران نمی‌شد و کسی هم مزاحمش نمی‌شد. بعد از آن او آلبومی تحت عنوان The bridge منتشر کرد.

۱۰- یک نسخه پشتیبان برای کارهایتان داشته باشید.

با این کار وقتی چیز جدیدی یاد می‌گیرید، می‌توانید گنجی و حواس‌پرتی را از خود دور کنید و به صحت کارتان پی ببرید. می‌توانید برنامه‌های ارزان‌قیمت نسخه پشتیبان را در تلفن همراه، رایانه و تبلت‌تان داشته باشید و به‌راحتی آن‌ها را نصب کنید.